

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.70/2019/48. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2021. évi július hó 13. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 2 társa** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.148/2017/156. számú ítéletének Terhelt1 I. r. vádlottra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt1 I. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményeket többszörös visszaesőként követte el.

A szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi Terhelt1 I. r. vádlottat 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg további 12.000 (tizenkettőezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

I.

[1] A Pécsi Törvényszék a 2019. június 4-én kihirdetett 7.B.148/2017/156. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a

továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett garázdaság büntette, 2 rb. a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége, a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett rongálás vétsége, a Btk. 222. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő zaklatás vétsége, 2 rb. a Btk. 222. § (1) bekezdésében meghatározott zaklatás vétsége, valamint 2 rb. a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdése szerint minősülő testi sértés vétsége miatt, halmazati büntetésül – mint visszaesőt – 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, abba beszámította Terhelt1 I. r. vádlott által a 2015. szeptember 3. napjától 2015. október 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, egyben megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bünygyi költség viseléséről is.

[2] A fenti ítélet ellen az ügyészség Terhelt1 I. r. vádlott terhére: többszörös visszaesői minőségének megállapítása, és a büntetése súlyosítása érdekében, míg Terhelt1 I. r. vádlott elsősorban – 1 rb. garázdaság vétsége és a rongálás vétsége kivételével – felmentése iránt, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében fellebbezett. Védője elsődlegesen – a tényállás 5.) pontjában írtak kivételével – a terhére rótt cselekmények alóli felmentése, míg másodsorban a büntetés enyhítése végett terjesztett elő jogorvoslatot.

[3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészségi fellebbezést fenntartva Terhelt1 I. r. vádlott esetében a többszörös visszaesői minőségének megállapítására és a vele szemben kiszabott szabadságvesztés hosszabb tartamban történő megállapítására tett indítványt.

[4] A tárgyaláson a védő a jogorvoslati nyilatkozatával megegyező tartalommal szólalt fel.

[5] A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt a tényállás megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint, hivatalból – kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

[6] Nem terjedt ki a felülbírálat a Be. 590. § (9) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt2 II. r., illetve Terhelt3 III. r. vádlottakra vonatkozó részére; a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a büntetőeljárást – halála miatt – megszüntette, Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában pedig elkülönítette.

[7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdésének a) és c) pontjára tekintettel részben megalapozatlannak találta, mivel az hiányos, és részben ellentétes az iratok tartalmával. Ezért a tényállást – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az elsőfokú bíróság

által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

[8] A tényállásának Terhelt1 I. r. vádlott előéletével kapcsolatosan az 1./ sorszám alatt szereplő elítélést (az elsőfokú ítélet 4. oldal negyedik bekezdése) azzal kellett kiegészíteni, hogy a Neustadt Am Rügenberge-i Járásbíróság 2008. március 20-án kelt határozatának száma: *63LS2343JS5747/08*.

[9] A 2./ sorszám alatt a Szolnoki Járásbíróság ítéletével összefüggésben Terhelt1 I. r. vádlottat a bíróság *5 év közügyektől eltiltásra is* ítélte. E büntetést – helyesen – *2015. október 7. napjától 2018. április 7. napjáig* töltötte (az ítélet 4. oldal ötödik bekezdése).

[10] A 3./ sorszám alatt a Pécsi Járásbíróság 23.B.560/2015/28. számú ítélete kapcsán a szabadságvesztés-büntetést – helyesen – *2020. május 25-én* töltötte ki (4. oldal hatodik bekezdés).

[11] A 4./ sorszám alatt a Pécsi Járásbíróság a 14.B.1248/2015/3. számú határozatával Terhelt1 I. r. vádlottat visszaesőként ítélte szabadságvesztésre (4. oldal hetedik bekezdése).

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően a Pécsi Járásbíróság a 2020. május 25-én jogerőre emelkedett 23.Bpk.231/2020/5. számú ítéletével a 2./ és 3./ sorszám alatt rögzített ítéleteket összbüntetésbe foglalta és a szabadságvesztés tartamát 2 év 11 hónapban határozta meg, melyet fegyházban rendelt végrehajtani.

[13] A 4. oldal utolsó bekezdésében foglaltakat pedig azzal egészíti ki, hogy a Fővárosi Törvényszék külföldi ítéletet elismerő határozata *2013. évi december hó 3. napján*, míg az elismert Klagenfurti Tartományi Bíróság 64 HV 12/12D. számú határozata – helyesen – *2012. évi február hó 14. napján emelkedett jogerőre*.

[14] A tényállás 1./ pontját azzal egészíti ki, hogy sértett3 sértett Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 2015. szeptember 3. napján zaklatás vétsége miatt ismételten magánindítványt terjesztett elő (7. oldal negyedik bekezdése).

[15] A 7. oldal ötödik bekezdéséből mellőzi az *„ezért mindennapi életvitelébe gyakran és önkényesen beavatkozott”* szövegrészt.

[16] A tényállás 2./ pontját akként helyesbíti, hogy Terhelt1 I. r. vádlott sértett4 sértettet 2015. július 23. és 2015. augusztus 7. napja között több száz alkalommal hívta; 2015. augusztus 2. napjától azonban jelentősen csökkent Terhelt1 I. r. vádlott és sértett4 sértett közötti hívások száma (7. oldal hatodik bekezdése). Mellőzi ugyanakkor e bekezdésből a *„miután számtalanszor magánéletébe és életvitelébe beavatkozott és tartósan, rendszeresen háborgatta”* szövegrészt.

[17] A tényállás 3./ pontját (a 7. oldal hetedik bekezdését) az alábbiak szerint egészíti ki:

[18] Terhelt I. r. vádlott egy 1 méter hosszúságú vascsővel jelent meg a háznál, de csak ököllel bántalmazta sértett³ sértettet. Jobb kezének ökölbe szorított kezével két nagy erejű ütest mért a sértett bal szemére, aki az ütések hatására a földre került. Ekkor Terhelt I. r. vádlott a sértettet a bal homlokán is megütötte ököllel, közben folyamatosan megöléssel fenyegette őt és sértett⁴ sértettet is, azt kiabálva, hogy „te kutya, megöllek”, „ha Mónika veled marad, akkor kinyírom, megölöm”, „nem fogok békét hagyni neked, verőembereket küldök rád”. Terhelt I. r. vádlott bántalmazásának következtében sértett³ sértett a jobb szem alatt duzzanattal járó – nyolc napon belül gyógyuló – sérülést szenvedett el.

[19] A tényállás 4./ pontját (a 8. oldal második bekezdését) azzal pontosítja, hogy 2015. július 30. és 2015. augusztus 7. napja között több száz alkalommal hívta az I. r. vádlott sértett¹ sértettet, aki az I. r. vádlottal szemben 2015. szeptember 3. napján újabb magánindítványt terjesztett elő zaklatás vétsége miatt. A telefonhívások során Terhelt I. r. vádlott azzal fenyegetőzött, hogy megrongálja a sértett házát, (melynek során azt mondta, hogy „szétbassza a házát”), karddal megvágja a sértett arcát, őt megöli, megnyúzza. A sértett – helyesen – 2015. augusztus 7-én tett magánindítványt az I. r. vádlott ellen.

[20] A tényállás 5./ pontját (8. oldal harmadik bekezdését) pedig azzal pontosítja, hogy Terhelt I. r. vádlott azt kiabálta sértett¹nek, hogy most meghal, megöli, ha nem jön ki sértett⁴. A bántalmazás a sértett kezén kívül a jobb oldalát is érte. A sértett a kezén szenvedett nyolc napon belül gyógyuló vérző sérülést.

[21]

II.

[22] Az ekként kiegészített tényállás immár mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az Terhelt I. r. vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[23] Terhelt I. r. vádlott sorozatos eljárási hibákra hivatkozva kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megismétlését. Ezekkel kapcsolatban kifejtette, hogy az eljárás nem a törvényszékre, hanem a járásbírószágra tartozott volna. A bíróság elfogult volt Terhelt II. r. vádlott vonatkozásában, mert trágár szavakkal illette a törvényszék bíróját. Ezen felül pedig azt sérelmezte, hogy az utolsó két tárgyalást az elsőfokú bíróság már ülnökök nélkül, és új ügyész részvételével tartotta meg.

[24] A fenti eljárási kifogásokat megvizsgálva azonban az állapítható meg, hogy hatályon kívül helyezési ok nem merült fel.

[25] Az iratokból megállapítható volt, hogy a Pécsi Járásbíróság az eljárási szabályoknak megfelelően járt el, amikor – esetlegesen súlyosabban minősülő testi épség elleni bűncselekmény megállapíthatósága okán – az ügyet a Pécsi Törvényszékhez tette át. Az, hogy

a Pécsi Törvényszék az ügydöntő határozatában nem állapított meg olyan bűncselekményt, amelynek elbírálása a Be. 20. §-a szerint első fokon törvényszéki hatáskörbe tartozna, nem teszi az eljárását törvénysértővé.

[26] Emellett Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében az esetleges elfogultsági ok nem terjed ki Terhelt1 I. r. vádlottra; arra pedig csupán a II. r. vádlott hivatkozhatott volna eredménnyel.

[27] A 2018. július 1-jén hatályba lépett büntetőeljárásjogi törvény 868. § (1) bekezdése értelmében a törvény rendelkezéseit – a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel – a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. E § (3) bekezdése szerint, ha a bíróság a korábbi jogszabály alapján a törvény erejénél fogva járt el egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban, és e törvény alapján egyesbíró jár el, e törvény hatálybalépése után a továbbiakban egyesbíróként járt el.

[28] A fentiek alapján tehát nem sértett eljárásjogi szabályt a Pécsi Törvényszék, amikor – annak ellenére, hogy tanácsban kezdte meg – az eljárást egyesbíróként eljárva fejezte be.

[29] Ugyanígy nem foghatott helyt az ügyész személyében történő változásra hivatkozó vádlotti kifogás sem; a bíróság tárgyalásán résztvevő ügyész személyét ugyanis a vezető ügyész jelöli ki. Ugyanakkor megjegyzendő, hogy az ügyész személyében történő változáshoz a büntetőeljárásjogi törvény semmilyen következményt nem fűz.

[30] Mindezekből az következik, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során az eljárási törvény rendelkezéseit megtartotta. A másodfokú bíróság a felülbírálat során pedig nem észlelt olyan, ún. abszolút eljárási szabálysértést, amely miatt az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése vagy a 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyezni; az érdemi felülbírálatnak ekként nem volt törvényes akadálya.

[31] Terhelt1 I. r. vádlottnak az ítélet hatályon kívül helyezését célzó jogorvoslati kérelme ezért nem volt megalapozott.

[32] Terhelt1 I. r. vádlott védekezése kapcsán pedig az alábbiakra kell rámutatni.

[33] A Btk. 222. §-ában meghatározott zaklatás vonatkozásában Terhelt1 I. r. vádlott védekezésével szemben objektív bizonyítékok: a telefonhívásokról készült szolgálatói híváslista áll rendelkezésre. Az ítélezési gyakorlat dolgozta ki e bűncselekmény esetében az elkövetési magatartással kapcsolatos egyes szempontokat; ennek alapján önmagában a hívások száma alkalmas a törvényi tényállás szerint meghatározott cselekmény megállapítására. Hangsúlyozandó: mindez teljesen független attól, hogy a sértett hányszor fogadta a hívást, hányszor folytatott érdemi beszélgetést a vádlottal, illetve nincs jelentősége annak sem, hogy hányszor hívta vissza a vádlottat.

[34] Összességében tehát elmondható, hogy a zaklatás elkövetési magatartása vonatkozásában nincs jelentősége annak, hogy milyen kommunikáció volt a vádlott és a

sértettek között; önmagában tehát a hívások magas száma megalapozza Terhelt1 I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét.

[35] A testi sértés és a garázdaság vétsége vonatkozásában ugyanakkor a sértettek vallomásán kívül a vádlott védekezését cáfolják a helyszíni szemlékről, illetve a rendőri intézkedésről szóló jelentések, melyek a helyszínre kiérkező hivatalos személyek által észlelteket tartalmazzák. Ezek ugyanakkor minden esetben a sértettek vallomásait támasztották alá. E tekintetben az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerint, helytállóan mérlegelte a bizonyítékokat, mely minden esetben kizárólag arra vezethetett, hogy Terhelt1 I. r. vádlott terhére rótt cselekményeket elkövette.

[36] Mindezek alapján tehát megalapozottan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott védekezését nem lehetett felhasználni a tényállás megállapításakor; ekként jogszerűen került sor annak elvetésére. Ezzel szemben a tényállást helyesen a sértettek vallomásai, illetve a rendelkezésre álló egyéb objektív bizonyítékok, különösen a közokiratok tartalma alapján állapította meg.

[37] Ennek ellenére a tényállás néhány részletében mégis kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorult.

[38] Ennek egyik része Terhelt1 I. r. vádlott megelőző elítéléseivel kapcsolatos adatok helyesbítése volt, mert ezekkel kapcsolatban több pontatlanság volt észlelhető. Ekként ezeket az ítéltábla a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai alapján helyesbítette.

[39] Kiegészítésre szorult az ítéleti tényállás személyi része Terhelt1 I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően jogerőre emelkedett összbüntetési ítélet adataival is.

[40] Emellett a történeti tényállás egyes pontjai is helyesbítésre szorultak.

[41] A fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve korrigálni kellett a tényállás 1./ pontját azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal szemben sértett3 sértett 2015. szeptember 3. napján is magánindítványt tett zaklatás vétsége vonatkozásában; ellenkező esetben a 2015. július 24. napját követő időszakban tanúsított vádlotti magatartás a terhére nem lenne róható. Ugyanez indokolta a tényállás 4./ pontjának kiegészítését is, a sértett1 sértett által tett újabb magánindítvány esetében.

[42] A tényállás 2./ pontját – a fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően – azzal kellett módosítani, hogy sértett4 sértett és Terhelt1 I. r. vádlott között 2015. augusztus 2.-át követően jelentősen csökkent a hívások száma. Ezt a helyesbítést az indokolta, hogy a tényállásból ki kellett rekeszteni a 2015. augusztus 7. napját követő magatartásokat, hiszen a magánindítványt a sértett 2015. augusztus 7-én tette; a 2015. augusztus 8. napja és 2015. szeptember 2. napja közötti időre magánindítványt nem terjesztett elő a sértett, így Terhelt1 I. r. vádlottnak erre az időre eső cselekményei nem képezhetik a büntetőjogi felelősség ténybeli alapját.

[43] Mellőzni kellett a 7. oldal ötödik és hatodik bekezdéseiből azokat a ténymegállapításokat, melyek nem a ténylegesen történt eseményeket tükrözik, hanem azok jogi jellegének mikénti megítélésére vonatkoznak. Így a törvény szövege szerinti szóhasználatot kerülni kell a történeti tényállás meghatározása során; e mondatokat a másodfokú bíróság a jogi indokolás részének tekintette.

[44] A testi épséget sértő cselekményekkel összefüggésben rögzített tényállások azonban nem feleltek meg minden részletükben a bírói gyakorlat által támasztott követelményeknek. Ezért volt szükséges kiegészíteni a tényállás 3./ és 5./ pontját a sérülési mechanizmus és a bekövetkezett sérülések adataival, illetve a tényleges gyógytartamokkal.

[45] Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[46]

III.

[47] E tényállás alapján pedig az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést Terheltl I. r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

[48] Terheltl I. r. vádlott és védője által részfelmentés érdekében előterjesztett fellebbezések így megalapozatlanok voltak.

[49] Törvényesen került sor a cselekmények minősítésére is, azok a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelnek.

[50] Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában a visszaesői minősége meghatározásakor.

[51] A Szolnoki Járásbíróság a 2015. június 2-án jogerőre emelkedett 6.B.990/2011/77. sorszámú ítéltével Terheltl I. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt ítélte el lopás büntette miatt 2 év 8 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra. Miután a szándékos bűncselekmény miatt többszörös visszaesőként történő végrehajtandó szabadságvesztésre ítéletétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el, Terheltl I. r. vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontjának b) alpontja szerint *többszörös visszaesőnek* minősül.

[52] Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a Szolnoki Járásbíróság fenti ítélete szerint Terheltl I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét *lopás büntette* miatt állapították meg. Erre figyelemmel a vagyon elleni bűncselekmény (rongálás vétsége) vonatkozásában Terheltl I. r. vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31/a. pontja szerint *különös visszaesőnek* is minősül, figyelemmel a Btk. 383. § d) pontjának db) alpontjára is.

[53] A többszörös visszaesői minőségének megállapítása okán az elsőfokú bíróság helytelenül határozta meg a halmazati büntetési tételkereteket is. Ez utóbbi a Btk. 81. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján – figyelemmel a Btk. 89. § (1) bekezdésére is – három hónaptól hat év kilenc hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke három év hat hónap.

[54] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel, azonban a többszörös visszaesői minőség megállapítására, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta eltelt jelentősebb időmúlásra tekintettel indokolt volt azok újbóli áttekintése.

[55] Súlyosító körülmény, hogy Terhelt1 I. r. vádlott többszörös visszaesést megalapozó elítélésein túl is többször volt büntetve. Emellett a bűncselekményeket sorozatosan, részben a már megindult büntetőeljárások alatt követte el.

[56] Súlyosító körülmény, hogy a halmazatban álló bűncselekmények száma a kettőt meghaladja. Az I. r. vádlott életviteléből, valamint az elkövetés körülményeiből, illetve a megelőző elítéléseiből is az a következtetés vonható le, hogy Terhelt1 I. r. vádlott konokul szembehelyezkedik a társadalmi együttélés szabályaival, így a személyében rejlő társadalomra veszélyesség is fokozottabb.

[57] Enyhítő körülmény a tényállás 6./ pontja vonatkozásában tett, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása.

[58] További igen hangsúlyos enyhítő körülmény az elkövetés óta bekövetkezett jelentős időmúlás. E tekintetben is különös jelentősége van annak, hogy a jogerős elítélésére az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően több, mint két évvel került sor; ennek oka pedig nem Terhelt1 I. r. vádlott mulasztása volt, hanem az eljárás további résztvevőinek – különösen Terhelt3 III. r. vádlott és a másodfokú tárgyaláson megidézett tanúk – távolmaradása, illetve a COVID-19 járvány miatt bevezetett korlátozó intézkedések.

[59] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által jóval a középérték alatt 2 évi tartamban kiszabott szabadságvesztés a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére alkalmas; az szükséges, és egyben elégséges is. Miután a másodfokú bíróság e büntetést nem látta sem eltúlzottnak, sem enyhének, ezért nem látott lehetőséget annak megváltoztatására.

[60] Következésképpen a büntetés súlyosítását célzó ügyészégi, illetve annak enyhítését célzó védői fellebbezések sem vezethettek eredményre.

[61] A többszörös visszaesői minőség megállapítása azonban oda vezetett, hogy a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtön helyett *fegyház* fokozatban kell végrehajtani.

[62] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdésének d) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra. Ezt azzal kellett kiegészíteni, hogy – többszörös visszaesői minőségére is figyelemmel – a feltételes szabadság kizártsága a Btk. 38. § (4) bekezdés a) pontján is alapul.

[63] Egyetértett a másodfokú bíróság egyebekben a mellékbüntetés kiszabásával is; a Btk. 61. § (1) bekezdésében és a Btk. 62. § (1) bekezdésében meghatározott közügyektől eltiltás 3 évi tartamban történő alkalmazása megfelelően szolgálja a büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott céljait.

[64] Az elsőfokú bíróság egyéb – a bűnjelekre, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.

[65] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[66] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte Terhelt1 I. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült védői költség, összesen 14.400 forint bűnügyi költség megfizetésére. A halasztott tárgyalásokon felmerült további védői díjakat – melyek vonatkozásában Terhelt1 I. r. vádlott mulasztása nem volt megállapítható – a Be. 579. §-a folytán alkalmazandó Be. 574. § (3) bekezdése szerint az állam viseli.

P é c s, 2021. július 13.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.148/2017/156. számú ítéletének Terhelt1 I. r. vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.III.70/2019/48. számú ítéletével a 2021. évi július hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke